

3. pri neformalnem učenju med udeleženci obstaja večja bližina, kar olajša komunikacijo (četudi je le-ta včasih bolj stresna);
4. vsebine so bolj prilagojene stvarnemu položaju in potrebam udeležencev;
5. obstaja večja svoboda pri določitvi ciljev in ustreznih dejavnosti;
6. goji se pristop večje dejavnosti in udeležnosti udeležencev;
7. neformalno učenje je bolj odzivno in prožno, hitreje se prilagaja spremembam, saj so postopki sprejemanja formalnega kurikula dolgotrajnejši, ker zahtevajo relativno široko soglasje med različnimi deležniki v družbeni areni. Kurikularno učenje se lahko hitreje ujame v pasti pedagoškega instrumentalizma, saj zapoveduje točno določene procedure, postavlja normative in različne druge pogoje, ki jim mora slediti načrtovalec kurikula (npr. v smislu kadrovskih pogojev, ki jih mora izpolnjevati učitelj (od vrste in stopnje izobrazbe, strokovnega izpita, pedagoško-andragoške izobrazbe ...)), ki včasih tudi ovirajo inovativnost in ne upoštevajo specifičnih dejavnikov učenega procesa. Vse to je pri neformalnem (še zlasti nekurikularnem) učenju bolj odprto in gibljivo.

Medkulturno učenje

Neformalno učenje, še posebno priložnostno, je glede na formalno izobraževanje manj določeno in načrtovano in zato bolj prožno, zato se lažje prilagaja zahtevam konkretnega časa in prostora, konkretnim kontekstom in situacijam. Iz tega razloga je zelo primerno kot oblika učenja stvari, ki se (hitro) spreminjajo oz. zahtevajo pogoste spremembe. Mednje spada npr. medkulturno učenje.

Medkulturno učenje ni kak zaprt program, ki ga lahko izvajamo oz. ponavljamo brez stalnih preoblikovanj. Prav nasprotno: ne samo, da je obseg možnih medkulturnih dejavnosti zelo širok, ampak se moramo tudi stalno spraševati, kaj delamo in zakaj nekaj delamo. Nobena (>večna<) čarobna formula, ki bi jamčila uspešnost medkulturnega učenja, ni mogoča. Zato je primerno neformalno učenje v pogledu medkulturnega učenja izredno dragoceno, pravzaprav nepogrešljivo in nenadomestljivo. Da bi nam bilo to še bolj jasno, si na hitro oglejmo cilje medkulturnega učenja:¹¹

1. zamišljanje samega sebe »od zunaj«, z gledišča druge oz. tretje osebe;
2. razumevanje sveta, v katerem živimo;
3. seznanjenost z drugimi realnostmi;

¹¹ Cf. *Education Pack »all different – all equal«*, Directorate of Youth and Sport. Council of Europe, 2. izd. Dosegljivo na <http://eycb.coe.int/edupack/pdf/15.pdf>(7. 11. 2012).